

சந்மார்க்க போதினி.

(இரண்டாம் பாகம்.)

ஆரம்ப வித்தியாசாலை

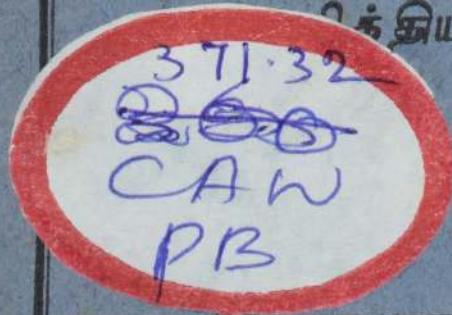
நான்காவது வகுப்புக்கு ஏற்றது.

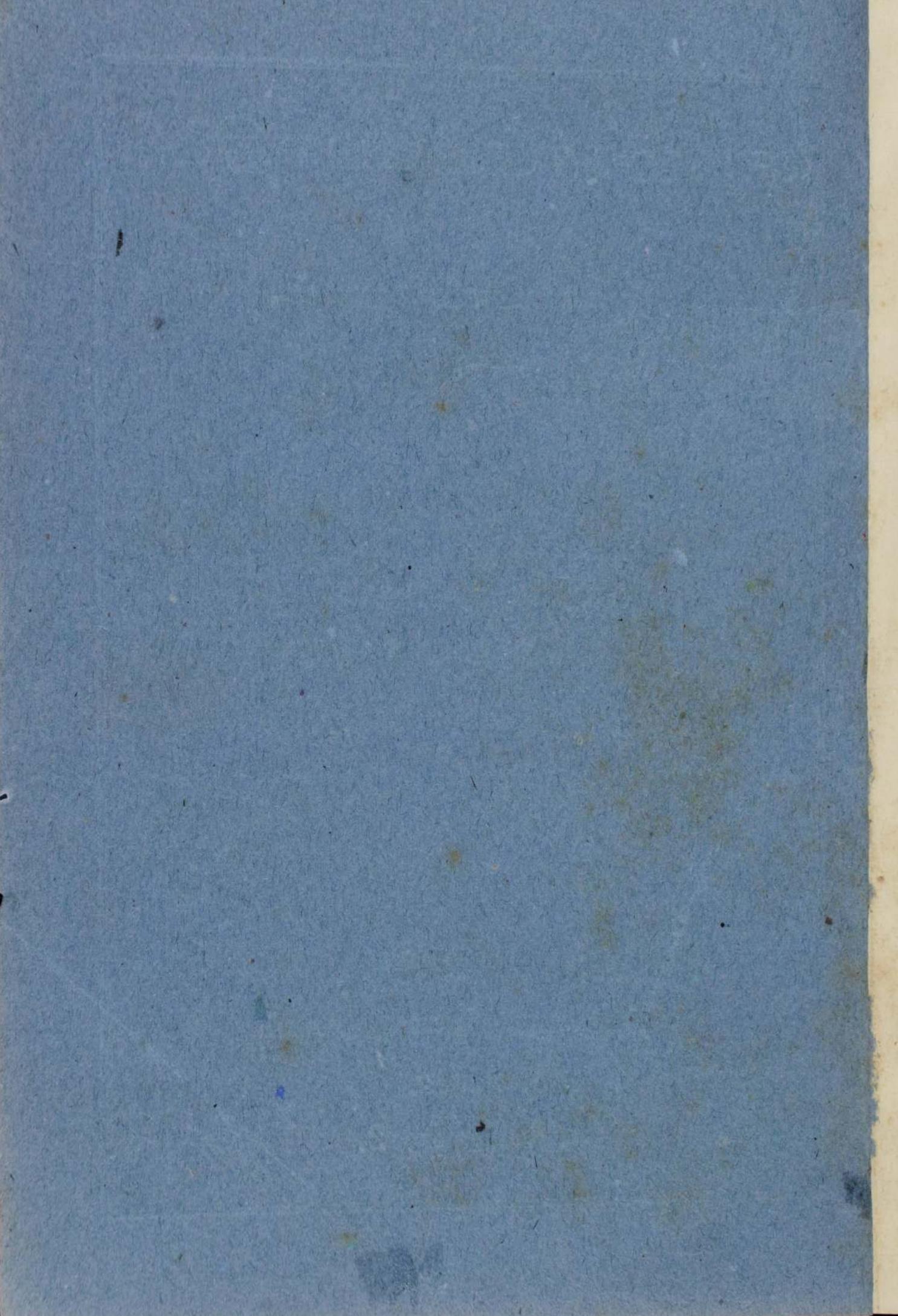
ஸ்ரீலட்சு. ஆறுமுகநாவலர்

க்தியாநுபாலன அச்சகம்

சென்னை.

விலை அடி 2.15 ரூ. /25

சந்மார்க்க போதினி.

(இரண்டாம் பாகம்.)

ରଜୁନାଥଙ୍କ ପତ୍ରିପତ୍ର

લિખે રહ્યા હતો

305. காவி விதை

ஆரம்ப வித்தியாசாலை
நான்காவது வகுப்புக்கு ஏற்றது.

ARCHIVES

ஸ்ரீ ஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
வித்தியாங்காலனயந்தீரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1953.

ବିଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟ 2.

முன் னுரை.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர். அ. சிதம்பரநாதச்செட்டியார். எம்., ஏ. எழுதியது.

“சங்மார்க்கபோதினி” என்ற தலைப்பில், திருவாளர். G. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொகுத்து, அவரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஆறுமுகநாவலர் அச்சகத்தின் ஆதரவில் வெளியிட்டிருக்கும் புத்தகத்தைக் கண்டேன். அதனுள் ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், நாலடியார், நீதிநெறியிளக்கம், திரிகுடுக்கம் முதலிய நீதிநால்களிலிருந்து பல பகுதிகள் தொகுக்கப்பட்டுப் பொருளூடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் வேறு சில நீதிநால்களின் கருத்துக்களும் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன.

ஆறுமுகநாவலரவர்களுடைய பால பாடங்களின் காணப்பட்ட கருத்துக்கள் சிலவும் இத்தொகுதியின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன.

மக்களை அறவழியிற் செல்லுமாறு அடிக்கடி பணித்து வருதல் தக்கது என நம் ஆன்றேர் கருதினர். அதனால், சிறு வயது முதலே அறம் இன்னதென்று கூறியும் அதன் வழி ஒழுகுக என வற்புறுத்தியும் வந்தனர்.

கல்வியினால் ஆய பயன்களில் தலை சிறந்ததாக மதிக்கத் தக்கது பிறர்க்குத் தீமையின்றி நாம் எப்படி வாழலாம் எனக் கற்றுக்கொள்வது. சமுதாய நலத்தில் எவ்வாறு ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மகனும் மகளும் பங்கு பற்றவேண்டும் என்பதும், அந்நலத்திற்குக் கேடின்றித் தனது நலத்தை எங்கனம் அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதும் ஒவ்வொருவரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பாடம். இப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் சில பாடல்களை மனப்பாடம் பண்ணிவிடுவதாலோ சில கணக்குக்களைப் போடுவதற்கு கற்றுக்கொண்டு

விடுவதாலோ பெரும்பயன் விளையாது. கல்வியினுடைய நோக்கமே மக்களை மாக்களாக இன்றி மக்களாக வாழும்படி தூண்டுதல் என்பது. மக்கட் பண்பு அமையாதவரைக் கற்றூர் எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் பொருந்தாது. மக்கட்பண்பு அமையப் பெற்றவரே, நல்லொழுக்கம் கைவந்தவரே நன்கு கற்றூர் எனச் சொல்லத்தக்கவர்.

அதனால், பள்ளிக்கூடங்களில் அறவழிக் கல்வி இன்றி யமையாதது என்பது புலனாகும்.

இக்கல்வி ஒரு சமயச் சார்பின்றிப் பொதுவாக, எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் ஒத்ததாய் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். பல நாடுகளிலும் பல காலங்களிலும் வாழ்ந்து பெருமையடைந்த ஒழுக்கச் சீலர்களுடைய வரலாறுகளை இனிய முறையிலே, மாணவர் உள்ளத்தைக் கவரக்கூடிய வகையிலே, எடுத்து இயம்புதல் வழியாக மாணவரை நல்வழிப் படுத்துதல் இயலும். இதுவே இக்காலத்திற்கு ஏற்ற முறையென மதிக்கப்படுகிறது. என்றாலும், இவ்வாறு உள்ளத்தை உருக்க வல்ல வகையில் எடுத்து உரைக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர் சிலரேயுண்டு. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் அத்தகையார் உள்ளேரா என்பது சிந்தித்தற்கு உரியது.

கதை வழியாகவும் வரலாறு வழியாகவும் அறவழி நிற்க என மாணவர்க்கு உணர்த்த முடியாது போயின், இது போன்ற புத்தகங்கள் நேரே அறவழியிற் செல்க எனப் பணிக்கின்ற வகையான் வற்புறுத்தும் ஆற்றல் உடையன எனக் காணலாம். பல நேரங்களில் வயது முதிர்ந்த நிலையிலும் ஒருவர் பிள்ளைப் பருவத்தே மனப்பாடம் பண்ணிய செய்யுட் கருத்துக்கள் நினைவிற்கு வந்து ஒருவரை நல்வழியில் நிறுத்துதல் உண்டு. அக்காரணத்தால், இது போன்ற புத்தகங்கள் மாணவ உலகிற்காக வரவேற்கத் தக்கன.

முகவரை.

—००७०—

கல்வியால் மனிதர் பூரண பலனை அடைவதானால் அக் கல்வி ஈசுர ஞானத்தையும் பத்திரியையும் பிறப்பிக்கவும் வளர்க்கவும் தக்கதாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது உலகெங்கும் பெரும்பான்மை கற்றேருடைய அபிப்பிராயமாகத் திகழ்கின்றது. ஒரே சமய உணர்ச்சியுள்ள மாணவர் ஒருங்கு சேர்ந்து கற்கும் வித்தியாசாலைகளிலே சமயக் கல்வியை விரும்பியவன்னை அமைப்பது இலகு. ஆயினும் இங்காட்டிலே பல்வேறு சமயத்தினாகிய மாணவர் கற்கும் வித்தியாசாலைகளிலே ஒவ்வொரு சமயத்தவர்க்கும் அவரவருக்கேற்ற சமயக் கல்வி கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்வது இலகு வன்று. ஆதலினால் சமயக் கல்வியை ஊட்ட இயலாத நிலையில், எல்லாச் சமயத்தவரும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய சந்மார்க்க போதனைக் கல்வியையாயினும் இவ்வித்தியாசாலைகளில் ஊட்டுதல் பொதுவாய், சமூகவாழ்க்கைக்கு ஓரளவிற்கு நற்பயனை அளிக்குமென்ற அபிப்பிராயத்தைப் பெரியோர் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களென நம்புகிறேன். தமிழிலே நீதிநூல்கள் மலீந்து பொலிந்திருந்தபோதிலும், தற்கால அரசினர் கல்வித்திட்ட முறைக்கேற்ப, மாணவருடைய வயதுக்கும் வகுப்புக்கும் அறிவுத்தகைமைக்கும் ஏற்றவாறு அவைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆதலினால் நீதிநூல்திரளில் சிலவற்றை ஆராய்ந்து, சாதி, சமய, தருக்க சம்பந்தமான பாகங்களை விலக்கி வகுப்பு வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு தேர்ந்து வகுப்புமுறையில் தொகுத்துப் பிரசரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆராயப்பட்ட நூல்களாவன:— ஸ்ரீலஸ்தி ஆறுமுகங்கள் வல ரவர்களால் செய்யப்பட்ட பாலபாடம் இரண்டாம் புத்தக மும், அவராலே உரை செய்யப்பட்ட ஆத்திரிசுடி, கொன்றை வேந்தன், வாக்ஞாண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, முதலை நூல்களிலமைக்கப்பட்டிருக்குங் தாற்பரியங்களும், இன்னும் நாலடியார், நீதிவெண்பா, நீதிநெறியிளக்கம், திரிகடுகம், நான் மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், திருக்குறள் முதலை நூல் களில் சில பாகங்களுமாம். இவைகளைச் சேர்க்கவும் தொகுக்கவும் இவ்வித்தியாசாலையில் கடமையாற்றும் சில தமிழ்ப்பண்டிதர் செய்த உதவிக்கு நன்கு நன்றி பாராட்டு கின்றேன்.

இப்பிரசுரங்கள் ஒவ்வொரு வகுப்புக்குத் தேவையான அளவில் தனிப்பாகங்களாகவும் எல்லாப் பாகங்களுக்கு சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட ஒரே புத்தகமாகவும் இவ்வித்தியாசாலையிலும், சென்னை தங்கசாலைவீதி 300-நெம்பர், புத்தகசாலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தனிப் பாகம் விலை அணு 2. முழுத்தொகுதி ரூபாய் ஒன்று.

சிதம்பரம்.
ஊவலர் சைவப்பிரகாச
வித்தியாசாலை.
நந்தனாஞ்சித்திரைம்.

G. சுப்பிரமணியம்.
தருமபுரிபாலகர்.

சந்மார்க்க போதினி.

இரண்டாம் பாகம்.

ஓளவையார் அருளிச்சேய்த கோண்றைவேங்தனி
விருந்தும் அதிவீரராமபாண்டியன் அருளிச்
சேய்த வேற்றிவேற்கையிலிருந்தும்
தோகுக்கப்பட்டது.

1. அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்.

(இ - ஸ்.) தாயும், தகப்பனும் முன்னே காணப்பட்ட
தெய்வங்களாவர்.

2. ஆலயம் தொழுவது சாலவு நன்று.

(இ - ஸ்.) கோயிலுக்குப் போய்க் கடவுளை வணக்கு
வது மிகவும் நல்லது.

3. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.

(இ - ஸ்.) மனையாளோடு கூடிச் செய்யும் இல்லற
மானது எளிதில் செய்யத்தகும் அறமாகும். இல்லற
மல்லாத துறவறமானது எளிதிற் செய்யத்தகும் அறமன்
சூகும்.

(இ - ஸ்.) இதன்பொருள்.

4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.

(இ - ள்.) கொடாதவருடைய சம்பாத் தியத்தைக் கள்ளர் முதலாகிய தீபவர் அபகரிப்பார்.

5. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

(இ - ள்.) தான் இருக்கும் ஊராருடன் ஒருவன் விரோதித்தால் அவன் தன் வமிசத்துடன் கெடுவான்.

6. என்னு மெழுத்துங் கண் எனத்தகும்.

(இ - ள்.) கணித நாலும், இலக்கண நாலும் மனித குக்கு இரண்டு கண்களென்று சொல்லப்படும்.

7. ஏவா மக்கண் மூவா மருந்து.

(இ - ள்.) பெற்றவர் இதைச் செய் என்று விதற்கு முன் குறிப்பறிந்து செய்கிற பின்னொள்ள அப்பெற்றவருக்குத் தேவாமிர்தம் போல்வர்.

8. ஓயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.

(இ - ள்.) பிச்சை மெடுத்தாலும் செய்யத்தகுங் கருமங்களை நீ விடாது செய்.

9. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு.

(இ - ள்.) நற்குணமுடைய ஒருவனைத் துணையாகப் பற்றிக்கொண்டு ஓரிடத்திலேதானே நீ எப்போதும் வாசம் பண்ணு.

10. ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற் கழிவு.

(இ - ள்.) பொருமை வார்த்தைகளை ஒருவன் பேசுதல் அவன் செல்வத்திற்குக் கேட்டைத் தருவதாகும்.

11. அஃகமுங் காக்ஞ் சிக்கெனத் தேடு.

(இ - ள்.) தானியத்தையும், திரணியத்தையும் நீ வீண் செலவு செய்யாமற் சம்பாதி.

12. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.

(இ - ள்.) பெண்களுக்குக் கற்பென்று சொல்லப் படுவது கணவர் சொல்லுக்குத் தப்பி நடவாழையாம்.

13. காவல் தானே பாவையர்க் கழகு.

(இ - ள்.) கற்புக்கு அழிவு வராமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வதுதானே பெண்களுக்கு அழகாகும்.

14. கீட்டா தாயின் வெட்டென மற.

(இ - ள்.) இச்சித்த ஒரு பொருள் கிடையாதானால் சிக்கிரத்திலேதானே அப்பொருளை மறந்துகிடு.

15. கீழோ ராயினுந் தாழ் ஏரை.

(இ - ள்.) கேட்பவர் உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவராய் இருந்தாலும் உன் சொல் வணக்கமுடையதாய் இருக்கும்படி நீ அவருடன் பேசு.

16. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை.

(இ - ள்.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் உறவு வோர் ஒருவரும் இல்லை.

17. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.

(இ - ள்.) உன் கையிலிருக்கிறது கூர்மை பொருந்திய அம்பானாலும் வீரத்தன்மையை நீ வீணைகப் பேசாதே.

18. கெடுவது செய்யின் விடுவது கரும்.

(இ - ள்.) கெடுவதைத் தன் சினேகன் செய்தால் அவன் சினேகத்தை விடுவதே நற்செய்க்கொம்.

19. கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

(இ - ள்.) கையிலிருக்கிற பொருளைப் பார்க்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது கல்வியேயாம்.

20. கெளவை சொல்வி னெவ்வருக்கும் பகை.

(இ - ள்.) பிறர்மேலே பழிச்சொல்லுகளை ஒருவன் சொல்வினால் எல்லார்க்கும் அவன் பகையாவான்.

21. சந்ததிக் கழகு வந்தி செய்யாமை.

(இ - ள்.) தன் வமிசம் பெருகுதற்கு அழகாவது மலடியாகச் செய்யாமல் தன் மனையாளோடு கூடி வாழ்தலாம்.

22. சான்றே ரென்கை யீன்றேட் கழகு.

(இ - ள்.) தன் புத்திரரைக் கல்வியறிவால் கிறைந்தோர் என்று கற்றவர் சொல்லுகிறது பெற்றவளுக்கு அழகாகும்.

23. சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு.

(இ - ள்.) சௌக்கியத்தை நீ தேடுவாயானால் பயிரிடுகிறாழிலைத் தேடிக்கொள்ளு.

24. கூற்றத்திற் கழகு குழி விருத்தல்.

(இ - ள்.) உறவினருக்கு அழகாவது சுபாசுபங்களிலே பலரும் வந்து சூழ, சமீபங்களிலே குடியிருக்கொயாகும்.

25. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

(இ - ள்.) சூதாடுதலும் தருக்கம் பேசுதலும், வருத் தத்தை உண்டாக்கும்.

26. செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்.

(இ - ள்.) செய்யுங் தவத்தை ஒருவன் மறந்தால் பொய்யாகிய அஞ்ஞானமானது அவனை அடிமை கொண்டு ஆளும்.

27. சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு.

(இ - ள்.) காவற் கூடத்திலே போய் ஒரு வேலையும் இல்லாமல் இருந்தாலும் ஏழை நாழிகைக்குப் பின் சீ நித்திரை பண்ணு.

28. சையோத் திருந்தால் ஐய மிட்டுன்.

(இ - ள்.) பொருள் ஒத்திருந்தால் பிச்சை இட்டு, தீயும் உண்ணு.

29. சொக்க ரென்பவர் அத்தம் பெறுவர்.

(இ - ள்.) பொன்னுடையவர் என்று சொல்லப்படு வோர் அறமும் இன்பழுமாகிய மற்றைப் புருஷார்த்தங்களையும் பெறுவார். சொக்கு - பொன்.

30. சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

(இ - ள்.) சோம்பலுடையவர் என்று சொல்லப்படு வோர் வறுமையினால் வருந்தி இரந்து திரிவார்.

31. தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை.

(இ - ள்.) பிதாவினுடைய சொல்லுக்கு மேற்பட்ட பலனைத்தரும் மந்திரமானது ஒருவனுக்கு எந்த நூலிலும் இல்லை.

32. தயிற் சிற்றொரு கோயிலும் இல்லை.

(இ - ள்.) மாதாவைப் பார்க்கிலும் சிறப்புப் பொருந்திய ஒரு ஆலயமும் ஒருவனுக்கு எங்கும் இல்லை.

33. திரைகட வோடியுந் திரவியந் தேடு.

(இ - ள்.) அலைகின்ற கடவிலே தோணியேறித் தூர தேசங்களிற் போயானாலும் திரவியத்தை, நீ சம்பாதி.

34. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.

(இ - ள்.) நீங்காத கோபமானது பின்பு சண்டையாக முடிந்து விடும்.

35. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.

(இ - ள்.) தங்கணவருக்குத் தன்பம் வந்தபோது மனம் பதையாத பெண்கள், அவர் வயிற்றில் அக்கினிக்கு ஒப்பாவார்.

36. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெந்த தகும்.

(இ - ள்.) தங்கணவர்மேல் குற்றஞ்சௌல்வித் தூற்றுகிற பெண்களை, அவருக்கு இயமன் என்று எண்ணத் தகும்.

37. தூய்வஞ் சீறிற் கைதுவ மானும்.

(இ - ள்.) தெய்வமானது ஒருவனைக் கோயித்தால் அவனுக்குக் கைகூடியிருந்த தவமும் பயன் கொடாமல் அழியும்.

38. தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் வருந்திச் சம்பாதியாமல் இருக்கிற போருளைச் செலவழித்தால் அவனுக்குப் பின் வருத்தமாக முடியும்.

39. தெயும் மாசியும் வையகத் துறங்கு.

(இ - ள்.) தை மாதத்திலும் மாசி மாதத்திலும் பணி வருத்தங் தாராத வைக்கோல் வீட்டிலே சீ கித்திரை பண்ணு.

40. தொழுதுண் சுவையி னுழு ணினிது.

(இ - ள்.) ஒருவரைச் சேநித்து உண்ணும் உண வினது சுவையைப் பார்க்கிலும் உழுது பயிர் செய்து உண்ணும் உணவின் சுவை இன்பங் தருவதாகும்.

41. தோழு ஞேடு மேழமை பேசேல்.

(இ - ள்.) உன் சினைகளைடாயினும் உனக்கு இருக்கிற சிறுமையை சீ எப்படிப்பட்ட வேளையிலும் பேசாதே.

42. நல்லினக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்.

(இ - ள்.) நல்ல சகவாசம் அல்லாதது அன்பத்தையே உண்டாக்கும்.

43. நாடெங்கும் வாழுக் கேடொன்று மில்லை.

(இ - ள்.) தேசமெங்கும் செழித்திருக்குமாயின் திருட்டு முதலாகிய கேடொன்றும் இல்லை.

44. நீரகம் பொருந்திய ஓரகத் தீரு.

(இ - ள்.) நீர்வளமானது தனக்குள்ளே பொருந்திய மழுபில்லாத பஞ்சத்திலும் அமைந்த ஊரினிடத்திலே, சீ குடியிரு.

45. நுண்ணிய கருமூ மெண்ணித் துணி.

(இ - ள்.) சிறிய தொழிலைபும், முடிக்கும் வழியை ஏன்றுக் கூலோசித்து சீ பின்பு அதைச் செய்யத் துணி.

46. நுன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு.

(இ - ள்.) தருமநாவிலே சொல்லப்பட்ட விதிகளின் முறையை அறிந்து எல்லோழுக்க வழியில், நீ கட.

47. நெஞ்சை யொளித் தொரு வஞ்சக மில்லை.

(இ - ள்.) தம்முடைய மனசுக்கு மறைக்கப்பட்ட யாதொரு வஞ்சனையும் யாவரிடத்திலும் இல்லை.

48. நேரா நோன்பு சீரா காது.

(இ - ள்.) மனசினால் உடன்படாத தவமானது சீராக முடியாது.

49. நைபவ ரெனினும் நோய்ய வரையேல்.

(இ - ள்.) கேட்பவர் எதிர்போசாமல் வருந்துவோ ராயினும் அற்பவார்த்தைகளை நீ, சொல்லாதே.

50. நோன் பென்பதுவே கொன்று தீன்னுமை.

(இ - ள்.) தவமென்று சொல்லப்படுவது ஒரு சீவினை வதை செய்து அதன் மாமிசத்தைத் தின்னுமையோம்.

51. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் செய்த பயிரின் விளைவினாலும், விளைவில்லாமையினாலும் அவனிடத்தே புண்ணியம் இருத்த அம் இல்லாமையும் அறியப்படும்.

52. பாலோ டாயினும் காலமறிந் துண்.

(இ - ள்.) பாலோடு கூடிய அன்னத்தை உண்டாலும் உண்ணத்தகுங் காலத்தை அறிந்து நீ அதை உண்ணு.

53. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.

(இ - ள்.) புலாலுண்ணுதலையும், சீவ வதை செய்தலையும், பிறர் பொருளைத் திருடுதலையும், நீ செய்யாது ஒழித்து விடு.

54. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்.

(இ - ள்.) தீங்குகள் என்று சொல்லப்பட்டவைகளாகிய எல்லாவற்றையும் நீ செய்யாது ஒழித்து விடு.

55. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.

(இ - ள்.) உண்ணப்படுவது கிடைத்தற்கு அரிய தேவாமிர்தமோயானாலும் வந்த விருந்தாளிகளோடு கூடி நீ உண்ணு.

56. முத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

(இ - ள்.) கல்வியினுலே முதிர்ந்தவர் சொல்லிப் வார்த்தையானது தேவாமிர்தத்தைப் போலும்.

57. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.

(இ - ள்.) கலப்பையைப் பிடித்து உழுது பயிர் செய்வதனால் உண்டாகுகிற செல்வமானது ஒருபேரதும் குறைவை அடையாது.

58. உரவோ ரெங்கை யிரவா தீருத்தல்.

(இ - ள்.) வல்லவரென்று சொல்லப்படுதல் தமக்குச் சிறுகை வந்த காலத்திலும் பிறரை இரவாமல் இருக்கையாம்.

59. வையந் தோறும் தெய்வந் தொழு.

(இ - ள்.) பூமியிலுள்ள தலங்தோறும் போய்க் கடவுளை
கீ தரிசித்து வணங்கு.

60. ஒதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

(இ - ள்.) அறிவு நால்களைப் படியாதவருக்கு அறி
வுடனே நல்ல நடையும் உண்டாதல் இல்லை.

61. எழுத்தறி வித்தவன் இறைவ ஞாம்.

(இ - ள்.) நமக்குக் கல்வி கற்கித்த ஆசிரியர் கடவுளுக்கு
குச் சமமானவர். [எழுத்து: எழுத்தாலாகிய நாலைக்
குறித்தது.]

62. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.

(இ - ள்.) பிழையறப் பேசுதலே கற்றவர்களுக்கு
உள்ள இயல்பாகும்.

63. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாரை வறமைக் காலத்தில் காப்பதே
செல்வர்களுக்கு அழகாம்.

64. வேதியர்க் கழகு வேதமும் ஓழுக்கமும்.

(இ - ள்.) வேதம் ஓதலும், ஆசாரம், தருமம் சீதி
முதலிய நெறிகளை உடையவராயிருத்தலும் பிராமணருடைய
இயல்பாம்.

65. உழவர்க் கழகு உழுதுண் விரும்பல்.

(இ - ள்.) பயிரிட்டு வாழ்தலை விரும்புதல் வேளாளர்
இயல்பு.

66. பெண்டிர்க் கழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்.

(இ - ள்.) கணவரோடு எதிர்த்துப் பேசாதிருந்து வாழ்தலே மனையியருக்குச் சிறப்பாம்.

67. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய கணவனை அங்போடும் மரி யாதையோடுங் காப்பாற்றி நடத்தலே நல்ல குலப்பெண் ஞுக்கு உள்ள இயல்பு.

68. அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.

(இ - ள்.) நல்ல நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்து அமைந்து தாழ்மையாய் நடத்தலே அறிவுடையார் குணம்.

69. வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

(இ - ள்.) வறுமை வந்ததென்று செம்மையைக் கைவிடாமல் நடப்பதே தரித்திருக்கு இயல்பு. [செம்மை: மானத்தைவிட்டு யாசகஞ் செய்யாமையும் இழிதொழில் செய்யாமையும்.]

70. பெருமையும் சிறுமையும் தான்தா வருமே.

(இ - ள்.) உயர்வுங் தாழ்வும் அவரவர்க்குத் தத்தம் செய்கையால் உண்டாகும்.

71. இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

(இ - ள்.) பொருளுடையோர் யாசகர்க்குக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

72. உடைமையும் வறுமையும் ஒருவழி நில்லா.

(இ - ள்.) செல்வமாயினும், தரித்திரமாயினும், ஓரிடத் தில் கிலைத்து சிற்கமாட்டா.

73. தன்ன யுதமும் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

(இ - ள்.) தன் ஆயுதத்தையும் தன் கைப்பொருளை
யும் பிறர் கையில் கொடுத்தலாகாது.

74. அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
அரசோ டிருந்தர சாளினு மானுவர்.

(இ - ள்.) தருமத்திற்காக இடப்படும் பிச்சையை,
இரப்போர், அரசிலக்கணத்தோடு இருந்து அரசாண்டாலும்
ஆளுவார்கள்.

75. குன்றத் தனியிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே அழியினு மழிவர்.

(இ - ள்.) மலைபோன்ற செல்வத்தைப் பெற்றவரும்
பெற்ற அன்றே பயனடையாமல் இறப்பினும் இறப்பர்.

பிரகடன பத்திரம்.

	ரூ. அ. வை.
முதற்பாலபாடம்	0 3 0
இரண்டாம்பாலபாடம்	0 5 0
மூன்றாம்பாலபாடம்	0 10 0
நான்காம்பாலபாடம்	1 4 0
நான்காம்பாலபாடம் குறிப்புக்காரணம் அப்பியச்	வினாக்களும் 1 12 0
முதற்சைவனினுவிடை	0 3 0
இரண்டாஞ்சைவனினுவிடை	0 10 0
திருக்குறள் மூலம்	0 8 0
திருவள்ளுவர் பரிமேழகருக்கர	5 0 0
நன்னால் மூலம்	0 3 0
நன்னால் விருத்தியுரை	3 8 0
நன்னாற்காண்டிக்கையுரை	3 8 0
இலக்கணச்சுருக்கம்	1 0 0
இலக்கணவினுவிடை	0 3 0
இலக்கணக்கொத்துரை தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, இலக்கணவினாக்கச் சூருவனி	1 8 0
தொல்காப்பியம் சேனுவரையம்	3 0 0
பெரியபுராண வசனம்	2 8 0
சிதம்பரமான்மியம்	0 3 0
சிவஞானபோதம் சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை	1 4 0
திருக்கோவையாருரை	3 0 0
ஆறமுகங்காவலர் சரித்திரம்	1 4 0

ஸ்ரீஸ்ரீ. ஆறமுகநாவலரவர்கள்,

வித்தியாபூபாலனயந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்கசாலை வீதி, சென்னை